

γύτερον πρὸς τὴν Σταμπούλ ἢ τὸ Pontipiccolì, ἡ διαφορὰ θὰ εἶναι κάπως μεγαλειτέρα.

Μαῖου 3 πρὸς τὴν Σηλυβρίαν ὥραι 5 3/4 μίλια 17.

Ἀναχωροῦντες ἐκ Μεγάλου Τσεκμετζὲ ἅμα ὥς διήλθομεν τὰς γεφύρας καὶ ἤρχισαμεν νὰ ἀνερχώμεθα τὸν λόφον, διήλθομεν δύο μικρὰ χωρία ἀμφότερα κατοικούμενα ὑπὸ Ἑλλήνων, ἐν πρὸς τὰ δεξιὰ καλούμενον Πλάγια, τὸ ἕτερον πρὸς τὰ ἀριστερὰ καλούμενον Καλλικράτεια. Μετέβημεν ἐκεῖσε διὰ τὴν φήμην τοῦ καλοῦ ἐκεῖ οἴνου τὴν ὁποίαν εὗρομεν ἀληθεύουσαν. Ἴσως ἐντεῦθεν πιθανὸν ἔχει καὶ τὸ ὄνομα, τῆς λέξεως «κρᾶσι» οὔσης τῆς μόνης ἐν χρήσει παρ' αὐτοῖς πρὸς δῆλωσιν τοῦ οἴνου. Καὶ ἡ ἐναλλαγὴ τοῦ τ καὶ σ δὲν εἶναι τι παράδοξον. Ἡ ἴσως τὸ ἀληθὲς ὄνομα ἦτο Χαλικράτεια, ὅπερ ἐλησιμόνησαν, διότι δὲν προφέρουσι τὸ χα ὡς κα ὡς πράττομεν ἡμεῖς ἀλλ' ὡς ἰσχυρὸν λαρυγγόφωνον πνεῦμα, ὡς θὰ σᾶς ἐξηγήσω διὰ ζώσης φωνῆς, ἂν ζήσωμεν καὶ συναντηθῶμεν. Συγχωρήσατέ μοι τὴν μικρὰν αὐτὴν παρέκβασιν. Ἦμην ὑποχρεωμένος διὰ τὸν καλὸν οἶνον νὰ εἴπω κατὰ περὶ τοῦ χωρίου. 6 ἢ 7 περίπου μίλια ἐντεῦθεν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς κεῖται ἐν μικρὸν χωρίον ἐπὶ εἰδὸς ἀκρωτηρίου ἐστραμμένον πρὸς τὴν θάλασσαν· τὸ ὄνομα δὲν ἠδυνήθη· νὰ μάθω (πρόκειται προφανῶς περὶ τῶν Δημοκρανείων Σημ. Μεταφρ.) Ἐν μίλιον πορρωτέρω διέβημεν ἐν μικρὸν θυάκιον καὶ ἐν μίλιον πορρωτέρω (τ. ἔ. εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ δρόμου πρὸς τὴν Σηλυβρίαν) διήλθομεν ἐν μικρὸν ἡρειωμένον χωρίον ἀκριβῶς παρ' αὐτὴν τὴν θάλασσαν. Τῆς ὁδοῦ εὗρισκομένης ἐπὶ τῆς ἄμμου τὸ χωρίον κεῖται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς. Ἐν τῇ Τουρκικῇ Κούμ μπουργκὰς ἦτοι ἀμμόδης κοινότης ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Κονομιό, λέξις παρεφθαρμένη ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ Κούμ, ὅπερ σημαίνει ἄμμου. Εἵχομεν πολὺ ὥραϊον οἶνον ἐκεῖ ἰδίᾳ ἐν μικρὸν εἶδος Claret (εἶδος Βορδιγαλλεῖου οἴνου εἰθισμένου ἐν Ἀγγλίᾳ Σημ. Μεταφρ.) Ὑπῆρξεν ἐκεῖ εἰς τὸ παρελθὸν ἐν μικρὸν φρούριον· ἀλλ' ὅλοι οἱ μεγάλοι λίθοι ἐξήχθησαν καὶ μετεκομίσθησαν εἰς Σταμπούλ. Τὸ Βαλιδὲ-τζαμισὶ καὶ τὸ Βαλιδὲ-Χάν τ. ἔ. τῆς Βασιλομήτορος τὸ τέμενος καὶ τὸ δημόσιον Χάνι ἢ ὁ ξενὼν ἐκτίσθη διὰ μέρους ἐξ αὐτῶν (τῶν λίθων). Ἀπαξ διὰ παντὸς ὀφείλω νὰ σᾶς εἴπω ὅτι περίξ τῆς Σταμπούλ ἐπὶ πολλὰ μίλια οἱ Τοῦρκοι ἔλαβον σχεδὸν ὅλους τοὺς κομψοὺς λίθους, οὓς ἠδύναντο νὰ εὗρωσιν, ἵνα ἀνεγείρωσι τὰς οἰκοδομὰς αὐτῶν ἐν τῇ πόλει οὕτως ὥστε ἐλαχίστας πρέπει νὰ περιμένη κανεῖς ἐπιγραφὰς ἢ μνημεῖα ἀρχαιολογικὰ ἰδίᾳ ἐν Θρακίᾳ ἢ ὅπουδῆποτε πλησίον τῆς παραλίας τῆς Προποντίδος, ὁπόθεν ἡ μετακόμισις διὰ θαλάσσης εἶναι εὐχερής, εἰς τρόπον ὥστε οὐδὲν ἀπομένει ἢ τὸ ἔσω μέρος τῶν τειχῶν ἀρχαίων οἰκοδομῶν (ἡ Mediana = τὸ μέσον), ἐνῶ τὸ περίβλημα ἢ τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῶν μέρος ἐπειδὴ ἀπετελεῖτο ἐκ καλοῦ λίθου κατεδαφίσθη

John Covel:
Tafel zur A/h.
1675
Kof 229129
in London
British
Museum
179
Bibliographische
Anstalt
7. 1. 1939
15

καὶ διετέθη. Τοῦτο ὑπῆρξεν ὥραϊον χωρίον ἀλλὰ τὴν δὲ εἶναι τίποτε. Ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νομίζω ὅτι εἶναι τὸ Callum, τὸ ὁποῖον τὸ Ὁδοιπορικὸν (Itinerar) τοποθετεῖ εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ μεταξὺ Ἀθύρων καὶ Σηλυβρίας.

Δύο μίλια ἐκεῖθεν διερχόμεθα ἐν ἄλλῳ ὥραϊον ἐμπορικὸν χωρίον καὶ πλούσιον καὶ διότι κείται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ διότι ἔχει μικρὸν λιμένα στὰ μικρὰ πλοῖα. Ὀνομάζεται Τουρκιστὶ Μπογκάτος, ἑλληνιστὶ Πεβάτο (οὕτω δι' ἑλλ. στοιχείων Σημ. Μεταφρ.). Οἱ κάτοικοι εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον Ἕλληνες, ἀλλ' ἐν τῇ μεγάλῃ ὁδῷ εἶναι πολλοὶ Τοῦρκοι· ἴσταιται ἔτι ἐκεῖ εἰς μικρὸς πύργος μετὰ πολὺν παχέων τειχῶν, ὅστις μετεποιήθη νῦν εἰς ἀποθήκην. Τρία μίλια ἐκεῖθεν εἰσερχόμεθα εἰς ἐν βαλτῶδες ἔδαφος, ὅπερ διερχόμεθα δι' ἐνὸς λιθοστρώτου (καλδρίμι) καὶ τριῶν λιθίνων γεφυρῶν ἐκαστῆς ἀποτελοῦσης ἐν τὴν ὁδῷ, ἐπὶ ἰσαριθμῶν μικρῶν ῥευμάτων βαθέων μέν, ἀλλὰ λίαν στενῶν, αἵτινα ἐνούμενα ἐκεῖ πλησίον εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν θάλασσαν (ἥτις καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ φαίνεται πρὸς τὴν ἀριστεράν μας χεῖρα) εἰς μίαν ἀρκετὰ εὐρεῖαν διώρυγα. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον ῥεῦμα, ὅπερ ἄρξει τὸ ὄνομα ποταμοῦ ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Τσεκμετζὲ μέχρις Ἡρακλείας. Τέσσαρα μίλια πορρωτέρω ἐρχόμεθα εἰς τὴν Selibria ἢ Selivria.

(Ὁρα συνέχειαν εἰς 1' τόμον, σελ. 128 κ. ε.)

Μαῖον 5 πρὸς τὴν Τσιόρλον

(Chiorloo τὸ προφερόμεν) 8 1/2 ὥρ. 25 μίλια

Ἀναχωροῦντες ἐκ Σηλυβρίας ἀφίνομεν τὴν θάλασσαν (ἀφοῦ τὴν εἶχομεν καθ' ὅλον τὸν δρόμον πρὸς τὰ ἀριστερά μας) καὶ ἀναβαίνομεν ἀνηφορικὸν ὕψωμα εἰς μίαν καθαρὰν χέρσον χώραν, ὡς πράγματι ὅλος ὁ δρόμος πρὸς τὴν Ἀδριανούπολιν εἶναι χέρσος σπανίως ἐν δένδρον ἐκτὸς ὀλίγων, τὰ ὅποια δύναται νὰ ἴδῃ τις περὶ τὴν Τσιόρλον. Ἐξ αὐτοῦ δύνασαι γὰρ φαντασθῆς ποῖον ὥραϊον κυνήγιον καὶ ἱερακοθηρίαν ὁ Μέγας Κύριος ἔχει ἐδῶ.

Ἀκριβῶς κάτωθεν τῆς Σηλυβρίας ῥέει ἐν μικρὸν ῥυάκιον, ὅπερ εὐρύνεται σχηματίζον εἶδος λιμνίσκης πλησίον αὐτῆς τῆς πόλεως. Ὑπεράνω τοῦ ῥυακίου αὐτοῦ ἐπεράσαμεν διὰ μιᾶς γεφύρας μὲ τέσσαρα τόξα, καὶ ἐν τέταρτον τοῦ μιλίου πορρωτέρω εἰσῆλθομεν εἰς ἐν βαλτῶδες ἔδαφος, ἐν τῷ ὁποίῳ εἶναι μία πολὺν ὥραία λιθίνη γέφυρα ἐκ 32 τόξων καὶ μετὰ τὴν ἄνοδον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων εἶναι 450 περίπου βήματα. Τὸ ὕδωρ κάτωθεν ἦτο ὀλίγον καὶ δὲν ἔτρεχεν, ὅπερ μ' ἔκαμε νὰ συμπεράνω, ὅτι ἡ γέφυρα ἐκτίσθη διὰ περιπτώσιν πλημμυρῶν κατὰ τῶν χειμῶνα, αἵτινες δύνανται κατ' ἀνάγκην νὰ συμβοῦν ὑπὸ τῆς βροχῆς ἐκ τῶν